

ת"פ 6828/04 - מדינת ישראל נגד יוחאי גליקסמן

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 13-6828 מדינת ישראל נ' גליקסמן

בפני כב' השופט חגי טרס
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
יוחאי גליקסמן
הנאשם ע"י ב"כ עו"ד בועז קניג

גזר דין

כתב האישום:

הנאשם הורשע, על פי הודהתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מותוקן בשנית, בעבורות של שיבוש מהלכי משפט וידיעות כזובות - עבירות על סעיפים 244 ו-243 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

על פי עובדות כתוב האישום בו הודה הנאשם, בין הנאשם לבין שושן ברבי (להלן: "ברבי") היכרות רבת שנים ובמהלן השנים האחרונות העסיק ברבי את הנאשם כעובד בדוקן לממכר פריות וירקות בנתניה ובחנות לממכר דברי מאכל ומשקה בנתניה. ביום 12.8.17, בשעה 19:42 או בסמוך לכך, נаг ברב ברכב בשדרות בן צבי בנתניה וגרם לתאונת דრיכים קטלנית בה מצאו את מותן סבלנה יגוד'יב, בתה שושנה יגוד'יב ואלכסנדרה רובינוב (להלן: "המנוחות") בעת שחצאו את הכביש. ברבי והנוסע שהוא עמו, שידעו כי כתוצאה מההתאונה נגרמו למנוחות חבלות של ממש או שנגרם מותן, לא עצרו ולא העזיקו עזרה, כי אם נמלטו מהמקום.

בשלב זה, גמלה בלביו של ברבי החלטה לשבש את החקירה הפלילית שנפתחה בעקבות התאונה, לפנוט אל הנאשם שמתגורר בקרבת מקום ולהניעו בדרך של הטעה, לגשת לתחנת משטרת נתניה הסמוכה ולמסור הודעת שקר לפיה הנאשם הוא שגרם לתאונת. ברבי התקשרטלפון הניד של הנאשם ומשהנאשם לא ענה לו, הגיע ברבי אל מתחת לביתו של הנאשם שבשדרות בן צבי בנתניה וקרא לו לרדת למיטה. הנאשם ירד וברבי סיפר לו כי הוא גרם לתאונת דריכים בה נפגע אדם וביקש ממנו כי ייגש לתחנת המשטרה ויספר כי הוא הנוהג המעורב בתאונה. עוד הסביר לו ברבי כי קיים סיכוי שייעצר ואולם הוא יdag לו לסייע טוב שיביא לשחרורו מהמעצר תוך 24 שעות. כמו כן, הדריך את הנאשם אמר לו כי על מנת להיראות אמין בפני השוטרים עליו להעמיד פנים ולהתעלף בפניהם. ברבי הוסיף ואמר לנואם כי עליו להסתיר את הטלפון הניד טרם שיגיע לתחנת המשטרה.

הנאשם הסכים לבקשתו של ברבי, ניגש לתחנת המשטרה, העמיד פנים שהוא מתעלף ומסר גרסה כזבת בפני השוטרים, לפיה הוא הנаг המעורב בתאונת. בהמשך, לאחר כשעה וחצי, משהתברר כי גרסתו שקרית ואני מתישבת עם הממצאים האובייקטיבים שהתגלו בזירת התאונה, הנאשם חזר בו מגרסתו ומספר כי فعل כך לבקשתו של ברבי ותיאר, כמפורט לעיל, כיצד ברבי פנה אליו והנחה אותו למסור גרסה כזבת. ברבי, שידע כי משטרת ישראל מחפשת אחורי בגין המעורבות בתאונת, נמלט והסתתר במשרדים באזורי התעשייה בנתניה, עד למועדו על ידי משטרת ישראל ביום 20.8.12.

בין הצדדים גובש הסדר במסגרת תוקן כתוב האישום בשנית והנאשם הודה, הורשע והופנה לקבלת תסקير מטעם שירות המבחן, מבלי שגובשו הסכומות עונשיות.

تسקיר שירות המבחן:

ביום 22.9.14 הוגש תסקיר מפורט וממזה מטעם שירות המבחן בעניינו של הנאשם, אשר התייחס בהרחבה ל佗ולדותיו ולמצבו האישי והמשפחתי. מהتسקיר עולה כי מדובר בבחור צעיר בן 26, נשוי ואב לשני ילדים, בגילאי שנתיים ושנה. הנאשם נישא לבת זוגו כשבועיים קודם לביצוע העבירות הנוכחיות, כתע הוא מתגורר בבית הורי אשתו ועובד לפרנסתו, מזה שנה וחצי, בחנות לכלי בית ברעננה.

הנאשם שיתף את שירות המבחן בקשרים רבים עם נאלץ להתמודד בשנות ילדותו והתבגרותו. המדובר לא רק בקשרים כלכליים אלא גם בתפקיד הורי לקוי, לרבות גילוי אלימות כלפיו. על רקע זה, מגיל צעיר, מצא הנאשם בחברה השולית מסגרת השתייכות והחל להיות מעורב בפליליים כשהוא מבצע בעיקר עבירות רכוש. עוד פירט קצין המבחן כי הנאשם סיים 12 שנות לימוד בבית ספר מקצוע, חרב הקשיים הרבים ולאחר מכן השתייע בגורם טיפול. בשל עברו הפלילי, לא גויס הנאשם לצבא ומאז ועד לפניו כשנתיים עבד בשוק בנתניה ובעסקים שונים השייכים לברבי. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן מערכת יחסים קרובה שנמשכה לאורך שנים, שבו ברבי דואג לו ומסייע לו תוך שהנאשם רואה בו דמות סמכותית, תומכת ומחזקת.

הנאשם נטל אחריות בפני שירות המבחן והביע חריטה על מעשייו. הסביר כי באותה העת בה הסכים לבקשתו של ברבי למסור גרסה כזבת, לא היה מודע לתוכאה הטרגית של התאונה. לדבrio, פעל ללא שיקול דעת כאשר מחד הוא חשש ונתקע בלחץ מברבי ומძיך חש כלפיו גם כבוד, מחויבות, הערכה ורצון לסייע ועל רקע זה התקשה לסרב לבקשתו של ברבי. קצין המבחן התרשם מבחוור צעיר אשר על רקע היעדר גורמי תמייה משפחתיים, ניהל אורח חיים שלו כשברביו מסיע לו בצרפת, תעסוקה ונוטן לו תחושת שייכות וערוך עצמי. בעקבות הסתבכותו בעבירות הנוכחיות, שינה את מקום מגוריו והחל לעבוד בעבודה מסווגת בסיווג משפחתה של אשתו, כמו כן הפר לאב וכעת הוא עושה מאמץ לניהל אורח חיים תקין כשהוא נמנע מקיים קשר עם גורמים שלו.

כשפנה קצין המבחן להערכץ את הישנות הסיכון לעברינותו למול הסיכון לשיקום, הוא לא התעלם מקשריו של הנאשם בעברו עם גורמים שלו וכן מדפסי אישיותו של הנאשם וקשייו בהתמודדות עם לחצים המופעלים עליו, אך יחד עם

זאת, התרשם מכך שניתק את קשריו עם החברה השולית, שינה מקום מגוריו, היותו אב לילדים שמנין את כובד האחריות המוטלת עליו וכן התרשם מסיווע ותמיכת בני משפחת אשתו בו. עוד הדגיש קצין המבחן כי מזה כשנה וחצי לא נפתחו כנגדו הליכים פליליים חדשים.

בדברי הסיקום, הביע קצין המבחן את התרשםותו מהנאשם כמי שזקוק לתמייה וחיזוק בשינוי שעורך בחיו וכי הוא יוכל להיעזר ולהתחזק מהקשר עם שירות המבחן וממליץ על הטלת צו מבחן למשך שנה, במסגרתו ישולב הנאשם בקבוצת טיפולת התואמת את צרכיו וכן ישולב בפרויקט "אוניברסיטת המתקיים באוניברסיטה תל אביב. בנוסף, המליץ על הטלת מאסר מוותנה ושל"ץ בהיקף של 200 שעות.

טייעוני הצדדים:

בטיעונו הדגיש ב"כ המשימה את החומרה הכרוכה במעשהיו של הנאשם בכך שמסר ידיעה כזו לפיה הוא זה שנาง ברכב ובכך שמייך את המשטרה בזירות לא נcona של הנג הפוגע, באופן שшибש את החקירה. עוד עמד על הפגעה בערך המוגן וביקש להשיט על הנאשם עונש מאסר ממשי, שיהיה בכוחו להרטינו מושב ולבצע עבירות פליליות. לדבריו, הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו במטרה לפוגע בחקירה ובכך סייע לבני בריתו להימלט מאיימת הדין, שכן מעשים חמורים אלה יש להשיט מאסר לRICTO בפועל.

ביחס לנסיבות שאינן קשורות ביצוע העבירה, טען התובע כי הנאשם אمنם הוודה במוחוס לו וחסר זמן שיפוטי אך לחובתו מספר לא מבוטל של הרשותות קודמות ובעבר נדון פעמים לעבודות שירות, וממשב והסתבר במעשה כה חמור, אותו ביצע בעוד הליכים אחרים תלויים ועומדים לחובתו, הרי שאין מנוס אלא להשיט עליו לראשונה עונש מאסר של ממש לריצוי מאחורי סORG ובריח.

ב"כ המשימה התייחס בטיעונו להמלצת שירות המבחן וביקש שלא לאמצה, שהרי מדובר בהמליצה בלתי מחייבת במסגרת נתן דגש לשיקולי השיקום, מבלתי שיוchos די משקל ליתר השיקולים אשר יש בהם כדי להגביר את הסיכון להישנות התנהגות עברנית כמו גם לשיקולי ענישה נוספת נספחים, דוגמת הרטעת הרבים. ב"כ המשימה הדגיש כי אין לייחס חשיבות מיוחדת לכך שלא נפתחו כנגדו הנאשם הליכים פליליים בתקופה الأخيرة, מאחר שגם בעברו של הנאשם היו פרקי זמן של כשנה או יותר בהם לא נבערו עבירות, ובכל זאת שב הנאשם לטרו וביצע עבירות פליליות.

באשר למתחם הענישה הפונה התובע המלומד ל-תפ"ח (מחוזי מרכז) 12-09-52433 מ"י נ' בDIR ואח' (17.6.13) (להלן: "פרשת בDIR"), וביקש לאמץ את המתחם שנקבע בענינו של הנאשם 2 בפרק הנ"ל: 8-18 חודשי מאסר בפועל, וכן את העונש של 12 חודשים מאסר שהושת על אותו נאשם. ראו הדיון הנרחבות בנושא זה בפרק הדיון וההכרעה.

מנגד עתר ב"כ הנאשם, בדבריו בכתב ובטל פה, שלא למצות את הדיון עם הנאשם, לקבל את המלצות שירות המבחן ולהסתפק במקרה זה בענישה אשר לא כולל סוג כלשהו של מאסר בפועל. בטיעונו לא חלק הסנגור על חומרת העבירות שביצע הנאשם, אך הדגיש את מסכת הלחצים הקשה בה היה נתון לנוכח הקשר ביןו לבני בריתו ואופיו של זה

האחרון. לדברי הסגנור, האינטראס עליו הגן הנאשם היה בברור זה של ברבי, ורק בשל הכבוד שרכש לברכי וחחשו ממנו فعل כפי שפעל. עוד הזכיר כי כשעה וחצי בלבד לאחר שמסר את הגרסה הכווצבת, כבר שינה מגרסתו זו והפליל את ברבי, אך שהפגיעה בחקירה בפועל הייתה מזערית, אם בכלל נגרמה כזו.

הסגנור בטיעונו ביקש כי בית המשפט יخرج לקולא מתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. לתמיכת בעתרתו זו הפנה לשינוי העצום של התנהלותו של הנאשם בכל פרמטר אפשרי, בכך שהעתיק את מקום מגוריו, הפך לאב, החיל לעבוד בעבודה מסודרת ולמעשה פתח בחיים חדשים, ניתק את כל קשריו השוליים וכעת הוא נעדר זיקה לחיו הקודמים. יש לחובתו אמנים הרשות קודמות, אך שירות המבחן, המלאוה אותו מזה מספר שנים, התרשם עמוקות מהשינוי של בתנהלותו ומצביע כיoms על קיומו של סיכוי ממש לשיקומו שלו, לרוחות בני משפחתו התלוים בו.

עוד הוסיף וטען כי יש ליתן משקל נכבד לכך שהנאשם נטל אחריות למשעיו וחסר בזמן שיפוטו. כמו כן, ביקש כי בית המשפט ייתן ליבו לנسبות חייו ללא פשوطות של הנאשם כפי שפורטו בתסجيل בהרחבה ולזמן שחלף מעת ביצוע העבירות ועד עתה וצין כי גם משפחתו של הנאשם עלולה להיות כתוצאה מהשתת עונש כבד. לנאשם נפתחו אמנים שני תיקים נוספים באותו תקופה, אך אלה לא היו מרף חומרה גבוה, ואלו צורפו זה לזה והסתירו לאחזרונה במסגרת הסדר בו הושתו על הנאשם עונשי מאסר על תנאי, התחייבות, פיצוי ושל"צ (ראו גזר הדין בת.פ. (פ"ת) 13-06-38493 מ"י נ' גליקסמן (21.10.14)). מזה למעלה משנה וחצי, לא נפתחו לחובת הנאשם תיקים נוספים, ובעת זה אין לו ולו תיק אחד נוסף התלו ועומד לחובתו.

לבסוף, שמעתי את דברי הנאשם עצמו, אשר הביע חריטה והתנצל על המעשים שביצע. הנאשם הדגיש את השינוי שערך בחיו ומסר כי ניתק את קשריו עם כל הגורמים מעברו. עוד הבahir כי הוא המפונס היחיד במשפחה ואחראי לצרכיהם של שני ילדיו הרכבים.

דין והכרעה:

על הליך זה חלות הוראות תיקון 113 לחוק העונשין, המחייבות קביעת מתחם עונש הולם למשעיה העבירה, על יסוד העקרון המנחה בענישה, הוא עקרון ההלימה, ומתן משקל לערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו, לענישה הנוגאת ולמכלול הנسبות הקשורות בביצוע העבירה.

במשעיו המפורטים בכתב האישום פגע הנאשם ללא ספק פגיעה של ממש בערכי יסוד של כל מדינה ומערכת משפטית מתוקנת, בה מבוססת מלאכת החוקה וניהול המשפט במידה רבה על הודות הנగבות מעדים לבנטאים. הנאשם פעל ביודען לשבש את חקירת המשטרה בגין תאונה בה היה מעורב ברבי ומסר גרסה כוזבת, אשר הסיטה את החקירה באופן זמני ממילולו התקין. מדובר במקרה חמוץ בכל קינה מידה, ובמיוחד כך בהתחשב בתוצאותיה הקשות של התאונה, אשר הביאה למותן בטרם עת של שלוש שנים. ראוי גם להזכיר כי הנאשם לא הסתפק במנתן הגרסה הכווצבת אלא גם העמיד פנים שהוא מתעלף, בעת שטען בכזב כי הוא הנושא שהיה מעורב בתאונה.

לצד מרכיבי החומרה הנ"ל, הרי שבהתאם להוראות התקoon, אין די בחומרה העקרונית הכרוכה במעשים, ובית המשפט מחויב להתאים את מתחם הענישה לנסיבות הספציפיות של העבירות שבוצעו. בוחנת נסיבות אלה מציבה על קיומם של מספר שיקולים משמעותיים, המצדיקים מיתון מסוים בקביעת גדרו של המתחם.

שיקול ראשון שיש למנוט בהקשר זה נוגע לעובדה לפיה בעת שמסר את ההודעה הכווצת לא היה הנאשם מודע למילוא חומרתה של התאונה. על פי העובדות בהן הודה הנאשם, כאמור בסעיף 6 לכתב האישום המתוון בשנית, מסר לו ברבי כי "גורם לתאונת דרכים בה נפגע אדם", האotto לו. ככלומר, הנאשם אמן הוא מודע לקיומה של פגיעה כלשהי בגוף, אך לא היה מודע לחומרת הפגיעה ולמספר הקורבות. נתון זה משליך ללא ספק על מידת אשמו של הנאשם ובתווך לכך גם על גבולותיו של המתחם הראוו למשועו.

שיקול נוסף שיש לתת לו משקל נוגע למערכת היחסים בין הנאשם לבין ברבי, אשר מבהירה את הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע העבירות ומשליכה על חילוק היחסי של הנאשם במעשים ועל מידת ההשפעה שהייתה לברבו עצמו בקידום הליכי שיבוש החוקה. בהקשר זה צוין במפורש בכתב האישום כי בין הנאשם לברבי הייתה היכרות ארוכת שנים, וכי במהלך השנים האחרונות העסיק ברבי את הנאשם בחניונות שברשותו.

יתרה מכך, מהמשמעותים שהוצעו לפני עולה כי הנאשם היה במידה רבה בן חסותו של ברבי, וראה בו דמות סמכותית, תומכת ומחזקת. דברים אלו באו לידי ביטוי לא רק בתפקיד שירות המבחן אלא גם בקביעות מפורשת של בית המשפט המחוזי מרכז - לוד (כב' השופטת מרוז) במסגרתו גזר דין של ברבי, שם צוין כי ברבי פעל כלפי הנאשם תוך "**ニיצול תלות ומורת**" וכי "**השליך את גליקסמן לג'וב האריות, ובלבך שהוא ינוקה מכל אשמה**" (ראו למשל פסקה 72 לגזר הדין הנ"ל - ת"פ 12-09-36216 מ"י נ' ברבי (29.5.14)). נתונים אלה בוודאי אינם פוטרים את הנאשם מאחריותו למשועם, אך הם מבהירים את מסכת הלחצים והאנמנויות הסותרות בהם היה נתון ומפחיתים אף הם מידת אשמו.

ראוי להזכיר בהקשר זה כי ברבי הגיע לבתו של הנאשם ללא הטרעה מוקדמת וכי התקיימה ביניהם שיחה קצרה, שבמסופה נשלח הנאשם למשח הנחיותיו של ברבי. הנאשם התיצב במשטרה בסמוך לאחר אותה שיחה, מבלי שעמדת לו הייתה של ממש לשקל את צעדיו בשום שכל. הנאשם מסר את גרסתו הכווצת ופועל בהתאם להנחיותיו של ברבי, אך כעבור כשעה וחצי בלבד, משהתברר כי גרסתו אינה מתישבת עם הממצאים מזירת התאונה, חזר בו הנאשם מההודעה הכווצת ומסר גרסתאמת, בה תיאר את התנהגותו של ברבי והסביר מדוע פעל כפי שפועל. הנה כי כן, בפועל, לא הביאו מעשיו של הנאשם לפגיעה של ממש בחקירה, ובחולוף 90 דקות בלבד לאחר ניסיונו לשבש את החוקה, מסר גרסתאמת בה הפליל את ברבי.

אבליהר כי מכלול נתונים אלה לא نوعד להקנות כהוא זה מחומרת המעשים או להציג את התנהלותו של הנאשם כקלת ערך, אך על מנת שהמתחם שייקבע יהלום את מכלול הנסיבות הרלבנטיות, לא ניתן להתעלם מהשיקולים הללו, שמאצדיקים מיתון מסוים של המתחם, על אף האירועים הקשים האופפים פרשה חמורה זו.

באשר לפסיקה הנוגעת הבניהו ב"כ הצדדים כי נDIRIM המקרים בהם עומדות עבירות שיבוש ומסירת הودעה כזובת לדין

בליבו של גזר הדין, ועל כן קיים קושי להפנות לפסיקה רלבנטית. לפיכך, הפנו הצדדים למספר מצומצם של החלטות, אשר בחלקן היו כה רוחקות מעניינו עד כי לא ניתן היה לעשות בהן כל שימוש. יצא מכך הכלל בהקשר זה גזר דין של בית המשפט המ徇ז מרכז - לוד בעניינו של הנאשם 2 בפרשת **בדיר**, אשר דומה במובנים רבים למקרה שלפני ועל כן מצדיק התייחסות מפורטת.

במסגרת הפרשה הנ"ל הורשע הנאשם 2, על סרسور, בעבירות זהות לאלה בהן הורשע הנאשם שלפני. באותו מקרה, שימש רכבו של סרسور נאשם אחר לצורך איסוף והסתעה בתשלום של שב"ח חיים מאוחר שעורי תקווה לכיוון כפר קאסם, זאת בידיעתו והסכמתו של סרسور. במסגרת פעילות זו דרש הנאשם האخر למוות ביום 9.9.12 את רצח הביטחון השוטף של שעורי תקווה, ליאור פרחי ז"ל. מיד לאחר מכן הדורס אל סרسور ומסר לו כי פגע באיש ביטחון ו"הורד" אותו. על רקע זה ביקש הדורס מסרسور שיגיש תלונה כזבת על גניבת הרכב, וסרسور אכן התקשר למועד 100 והודיע בקצב כי הרכב נגנבה.

בית המשפט המ徇ז הנכבד קבע כי גם אם החלטתו של סרسور הייתה ספונטנית ובאה בלחש האירועים, הרי שמדובר בהתנהגות חמורה. לא הייתה גם מחלוקת על כך שבמהמשך אותו היום התיעצב סרسور לחקירה במשטרת וכשנודעה לו התמונה יכולה מסר הוודעתאמת, אך בית המשפט קבע כי לנוכח טיב וחומרת המעשים יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 8 ל-18 חודשים מסר בפועל. על סרسور נגזר, בסופו של יומם, עונש של 12 חודשים מסר בפועל, וזאת על אף תסקير חיובי שהוגש בעניינו מטעם שירות המבחן. להשלמת התמונה addCriterion כי עונשו של סרسور אושר על ידי בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 4831/13 **פלוני ואות' ב' מ"** (8.1.14), שם צוין כי היה לכואורה מקום להטיל עליו אף עונש חמוץ יותר.

בשים לב למתחם שנקבע בעניין סרسور עתר כזכור התובע המלומד לאמץ מתחם עונשה דומה גם בעניינו, ואף להטיל על הנאשם עונש דומה לזה שהוטל על סרسور. אלא שבלתי, על אף הדמיון המסייע הקיים בין המקרים, קיימים הבדלים המצדיקים קביעת מתחם מתון במקצת בענייננו. דומה כי ככל שמדובר בהיקף ההשפעה השלילית על חקירת המשטרה אכן מדובר במקרים דומים, כאשר גם סרسور וגם הנאשם חזרו בהם בתוך פרק זמן קצר מגרסאות השווא שמסרו ושיתפו פעולה באופן מלא עם רשות החוק.

יחד עם זאת, בשני מאפיינים אחרים שהוזכרו לעיל שונה מצבו של הנאשם מזה של סרسور, באופן המצדיק הקלה מסויימת כלפיו. כך, בעוד הנאשם שלפני לא היה מודע לחומרת התאונת ולהיקף הפגיעה שנגרמו בה, קבע בית המשפט המ徇ז בעניין סרسور כי הוא הבין משותפו שאיש הביטחון נהרג, ולמצער נפגע קשה. בנוסף, בעוד בין הנאשם לברבי שררו יחס תלוות ומרות שהקשו עליו להתמודד עם לחציו של ברבי, הרי שסרسور והנ帀ה הנוסף באותה פרשה היו שותפים במיוז עסקי עבריני להסתעת שב"ח חיים ברכבו של סרسور, והסתרת האמת הייתה אינטנס משותף ומובהק של שנייהם.

התוצאה היא כי מוביל להקל כלל ועיקר בחומרת התנהגותו של הנאשם, לנוכח הבדיקות הרלבנטיות ביןו לבין סרسور, אין מקום לאמץ את המתחם שנקבע שם כלשהו, וראוי יהיה להקל עליו מעט ולקבע מתחם הנע בין 5 ל-15 חודשים מסר בפועל, חלף המתחם של 8-18 חודשים שנקבע בעניינו של סרسور. דומה כי קביעה זו אף עולה בקנה אחד עם

גזר הדין בעניינו של ברבי עצמו, שם נקבע כי בגין הדחתו של הנאשם שלפני למסור את הגרסה הכווצת במשטרה, ראיו לקבוע מתחם של 6-24 חודשי מאסר בפועל (ראו פסקה 75 לגזר דין של ברבי). אמנם עבירות הדחתה אינה זהה לעבירות בהן הורשע הנאשם, אך קשה לחלק על הטענה כי חלקו של ברבי במעשים אלה לא היה פחות מזה של הנאשם, כך שבזודאי שאין לקבוע בעניינו של הנאשם רף חמmir יותר מאשר שנקבע בעניין ברבי.

עתה, משנקבע מתחם העונש ההולם למשעו של הנאשם, יש לבחון את מכלול הנסיבות אשר אין קשורות ביצוע העבירה, על מנת לאטור את העונש הראוי בתוך המתחם וכן לבחון את שיקולי השיקום, על מנת לקבוע האם יש להיעתר לעתירת הסגנו ולהמלצת שירות המבחן לסתות לקויה ממתחם העונשה על דרך של השתת מסותנה בלבד, לצד צו של"צ.

בהקשר זה ראוי להזכיר לצד החומרה כי אין מדובר בהרשעתו הראשונה של הנאשם בפלילים. יתרה מכך, על אף גילו הצער, נדון הנאשם בבתי המשפט במספר הزادניות קודמות, הן כקיטין והן כבגיר. אמנם אין לחובתו רישומים קודמים בעבירות דומות, אך בעבר כבר ריצה פעים תקופות מאסר בעבודות שירות בגין מעורבותו בעבירות רכוש. בנוספ', אך לאחרונה הורשע בגין שני איורים שהתרחשו לאחר מועד העבירה הנוכחית, בעבירותים אויומים, ונדון במסגרת הסדר טעון למאסר מותנה, של"צ בהיקף של 100 שעות, פיצוי והתchia'בות (ראו גזר דין שצורך ע"י הסגנו ב-ת"פ 38493-06-13).

בשים לב לנtinyos אלה ולעובדה כי העונשים הקודמים שהושטו עליו, לרבות עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לא הביאו לשינוי הנדרש בהתנהגותו, כאשר הנאשם שב והסתבר באירוע שלפני ובעבירות נוספת כאמור לעיל, הרי שבנסיבות רגילות היה מקום להשתת עליו עונש המצו依 איז שמו של מתחם העונשה שנקבע, ככלומר עונש מאסר לתקופה אשר מחייב ריצוי מאסר מאחריו סORG ובריח. במובן זה, תמים דעים אני עם התביעה כי השילוב בין חומרת המעשים לבין העבר הפלילי היה מצדיק בנסיבות רגילות שליחתו של הנאשם לריצוי מאסר של ממש.

אף על פי כן מצאתי במקורה זה להימנע ממיצוי הדין עם הנאשם ולהסתפק פעמי נספת במאסר אותו יוכל לרצות בעבודות שירות. בסיסו החלטתי זו עומדים מכלול נסיבותו האישיות של הנאשם, ובראשם שיקולי השיקום אשר באים לידי ביטוי מובהק בתסקירות החובי שהוגש בעניינו. התסקיר מתאר בהרחבה את הקשיים הניכרים עמו נאלץ הנאשם להתמודד לאורך שנים יlidot והתגברותו, ואת האופן בו התדרדר בשל כך לחברה שלילית וلامורבות בפלילים. ברוי כי נתנים אלה כשלעצמם לא היו מצדיקים הקלה ממשמעות עם הנאשם, אלא שלעבודות הרקע הקשות הללו מצטרף ביום השני המשמעותי שערק הנאשם בחיו במהלך השנה וחצי האחרונות, ככלומר בפרק הזמן המשמעותי שחלף מאז ביצוע העבירות ועד היום.

במהלך תקופה זו, נישא הנאשם לבת זוגו וביחד חובקים הם היום שני תינוקות משותפים. בסיווע משפחתה של אשתו, עזב הנאשם את מקום מגוריו, החל לעבוד בעבודה מסודרת, בה הוא מתמיד תקופה ארוכה, והוא עשו מאמצן לנויל אורח חיים תקין, תוך שהוא נמנע מקיים קשר עם גורמים שליליים כלשהם. במהלך תקופה זו לא שב להסתבר ולא נפתחו לחובתו תיקי חקירה נוספים. שירות המבחן אף התרשם כי הנאשם זוקק לתמיכה ולחיזוק בשינוי שעשה בחיו ומתאים ליטול חלק בהליך טיפולו במסגרת השירות, כמו גם בפרויקט לימודי אקדמיים במסגרת "אוניברסיטה בעם",

וממליץ על מתן צו מבחן בעניינו למשך שנה, המלצה אשר תסוכל ככל שישראל הנאשם לריצוי מסר של ממש.

הנה כי כן מצביע שירות המבחן על שניי שימושותיו של הנאשם מאז תחילת שנת 2013, שניי אשר מצביע על סיכוי שיקום ממשיים. כמו כן, לנוכח מצבו האישי והמשפחתי של הנאשם, עונשו בחומרה תשפייע לרעה לא רק עליו אלא בראש ובראשונה על בני משפחתו, לרבות ילדיו הקטנים הזקוקים לו ותלוים בו. נתונים אלה מצדיקים הקלה עם הנאשם, ומאזורים במידה מה את ההחמרה המתחייבת לנוכח עברו הפלילי.

יחד עם זאת, ברי כי אין בשיקולי השיקום כדי לאין את חומרת המעשים באופן המצדיק סטייה כה שימושית לקולא מתחם העונש ההולם עד כדי אימוץ המלצות שירות המבחן. המלצות אלה אין משקפות די הצורך את חומרת מעשיו של הנאשם, כמו גם את העבודה כי בעברו מקרים קודמים של הפרת חוק שימושית, וגם אם ישוקללו תוך המאזן הכללי שיקולי השיקום, הרי שאין בכך להצדיק את אותה סטייה קיצונית לקולא לה עותרת ההגנה. התוצאה הכללת הנה לטעמי כי האיזון הרاءו יושג בדרך של השחתת מסר בפועל אשר ירצה בעבודות שירות, לתקופה המרבית הקבועה בחוק, וזאת לצדמרכיבי עונשה משלימים דוגמת מסר על תנאי, מבחן וקנס. תוצאה זו מציה בגדיר המתחם שנקבע, גם אם בחלוקת התחרתון, ודומני כי הייתה מוצדקת לאור מכלול הנסיבות, אפילו היה נקבע מתחם מחמיר יותר, ממנו הייתה נדרשת סטייה קלה לקולא.

אשר על כן הנאשם לעונשים הבאים:

1. שישה חודשים מסר בפועל, אשר ירצה בעבודות שירות במוסד "רוחמה" ברכ' ת"א-יפו 119, כפר סבא, החל מיום 8.1.15. תשומת לב הנאשם ובכ' להזהירה המפורטת בסעיף 4.2 לחוות דעת הממונה.

2. 9 חודשים מסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיהים לא עברור אחת העבירות בהן הורשע בהליך זה.

3. קנס בסך 3,500 ש"ח או 50 ימי מסר תמורה. הקנס ישולם ב-7 תשלוםmons חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.12.14.

4. ניתן בזאת צו מבחן למשך שנה בעניינו של הנאשם. מובהר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי צו המבחן עשוי בית המשפט להתבקש לדון בעניינו מחדש ואף לגזר את דינו מחדש, בהתחשב ביתר העונשים שהוותנו.

העתק יועבר לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור בתחום 45 ימים.

ניתן היום, י"ט חשוון תשע"ה, 12 נובמבר 2014, במעמד הצדדים.